

Poszt micsoda?

VISSZHANG - LI. évfolyam 28. szám, 2007. július 13.

Böcskei Balázs "a magyarországi baloldal egészét" elmarasztalja "az antifasiszta üzeneteiben jelen lévő kádárizmusa miatt" (ÉS, 2007/26.). Szerinte "Minden józan szocialista politikus tudja, hogy a Fidesz a fasiszta/antifasiszta törésvonalon ugyanazon az oldalon helyezkedik el, ahol az MSZP is áll".

Következtésképpen "a fasizmus elleni harc a kádárizmus elleni harccal kezdődik".

Mivel sem a baloldal, sem a kádárizmus, illetve posztkádárizmus fogalmát nem határozza meg, lehet, hogy olyan inget veszek magamra, ami nem az enyém. Amióta az eszem tudom, baloldalinak tartom és mondom magam, tehát antifasisztának is. A kádárizmushoz, ennek pre és poszt változatához, soha nem volt közöm, nem is lesz. Úgy vélem, Böcskei Balázs hamis feltételezésekből téves következtetésekre jut. Néhány éve divat az antifasizmust szélmalomharcnak, vénemberek elavult rigolyájaként leírni. A magukat nemzedéki szószólónak tekintőket a tények, az utcára lépő, a médiában egyre hangosabban harsogó fasizmus jelenségei sem zavarják. 2006 ősze előtt a footballstadionokra és néhány tucat bőrfejű hőzöngőre korlátozott megnyilvánulások lebecslése érthető, bár akkor sem elfogadható reakció volt. A tavaly őszi és az idei tavaszi események után a szervezett fasizmus létét tagadni a józan ész elleni véték.

Ugyanilyen vétéknek tekintem azt hirdetni, hogy a fasizmus elleni fellépés erkölcsileg csak akkor jogos, ha ez a kádárizmusnak nevezett jelenség elleni fellépéssel párosul, vagy ennek előfeltétele. Nem tudok arról, hogy magukat kádáristának nevező vagy mások által annak tekintett huligánok "Auschwitzba induló vonatok"-ról üvöltettek volna, hogy a televízió elfoglalására készültek volna, vagy a kormány megdöntésére hívtak volna fel. Nem elég MSZP-tagok egy csoportját kádáristának minősíteni ahhoz, hogy a gyűlölettől fröcskölő, békés polgárokat fenyegető, erőszakot hirdető és alkalmazó csoportokhoz hasonlítsuk őket, és ilyen ürüggyel "kétfrontos" harcra ösztökéljük.

Böcskei Balázs pontosan tudja, hogy a náciizmus elleni harc még élő résztvevőinek és az antifasizmus szellemét ápoló és terjesztő közéleti emberek szervezetét nem olyan egyszerű leposztkádáristázni, a szervezeteken kívül tevékenykedő sok száz antifasisztáról nem is szólva. Valószínűleg ezért csak utalás formájában említi meg.

Magam is szeretném hinni, hogy a Fidesz a fasiszta/antifasiszta törésvonal jó oldalán áll, sőt biztos vagyok abban, hogy tagjai és vezetői nagy többsége esetében ez így is van. Navracsics Tibor a miniszterelnökhöz intézett költői kérdésére "antiszemitának tart-e miniszterelnök úr?" a válasz természetesen: nem, senki sem tartja őt antiszemitának. Amint Kövér László vagy Orbán Viktor esetében is nyilvánvalóan ez a válasz. Ha a kérdést úgy tesszük fel: antiszemita-e Lovas István, antiszemita, fasiszta eszméket terjeszt-e a Demokrata, terjesztett-e a Vasárnapi újság - a válasz egyértelmű. Van, aki talán még arra is emlékszik, hogy az 1998-2002 közötti időszakban milyen párt iránt mutatott kivételes figyelmet, juttatott nagy értékű ingatlanhoz a Fidesz. A törésvonalhoz visszakanyarodva kétségeim támadtak Kósa Lajos álláspontjáról is, amikor az őt egy óráig mikrofonhoz engedő Klubrádiót és az adást ellehetetlenítő, újságírókat fejbeverő csoportot egyaránt "szélsőségesnek" minősítette.

A Fidesz politikusai sokszor panaszkodnak, hogy nem határolódhatnak el naponta a szélsőjobbaldaltól. Erre nincs is szükség. Elég volna, ha ezt egyetlenegyszer, de minden kétértelműséget kizárva, világosan megtennék. Erre azonban máig nem került sor. Türelmetlenül várom a nagy eseményt.

Magyarországon sem fasiszta, sem kádárista, vagy poszt-kádárista veszély nincs. Veszélyes csak az lehet, ha a képzelt veszélyeket sanda szándékkal összemossák. Harcolni akkor szükséges, ha a helyzet megköveteli, és az ellen, ami éppen veszélyes. Emlékezni, gondolatainkat tisztán tartani azonban minden nap tanácsos, ha lehet, kétszer. Mint fogat mosni.

